

M. A. ULJANOVALLE
ja A. I. ULJANOVA-JELIZAROVALLE
ja M. T. JELIZAROVILLE

6/XII. 98.

Rakas äiti, sain Anjutan kirjeeseen lisäämäsi kirjelapun. Hänelle vastaan yksityiskohtaisesti. Itsestäni ei ole mitään uutta sanottavaa: elämme entiseen tapaan. Ilmat ovat yhä hyviä ja tänään aion lähteä talvimetsästyksen. Anatoli kirjoittaa sairastavansa, poloinen, kai lavantautia. Juli palelee Turuhanskissa (asunnossa on aamuisin -2°) ja yhä vain odottaa siirtoa. Jak. M. (Ljahovski) kirjoittaa, että Fedosejeville pystytettävää muistomerkkiä varten tarvitaan 180 rpl, mutta koottu on tähän mennessä 70 rpl — pyytää tiedottamaan tämän kaikille tuttaville *. Kirjoittaa, että 18. X Aleksandrovskojen vankilaan saapuivat A. Jergin¹⁹³, Fröhlich¹⁹⁴, Zmejev¹⁹⁵, Aljushkevitch¹⁹⁶, Talalajev¹⁹⁷, Tjutrumova-Abramovitsh¹⁹⁸ ja Goldman¹⁹⁹. Kaikki menevät Jakutiaan.

Sinun V. U.

Anjutalle ja Markille

Sain samalla kertaa molemmat kirjeenne, olen niistä hyvin kiitollinen ja vastaan mahdollisimman yksityiskohtaisesti.

Ihmeellistä, että écrivain hylkäsi ehdotuksen palkallisesta korjauslukijasta (tutkielmia varten) — painovirheitä on hyvin paljon, ja erikoisesti minua harmittavat ne, jotka

* Osoite rahan lähettämistä varten: Verholensk, Irkutskin kuvern., J. M. Ljahovskille.

vääristäväät ajatusta ja joista lähetin luettelon sekä sinulle että hänelle. Odotan näinä päivinä saavani vastauksen, voidaanko se liittää jonnekin; se on välttämätöntä.

Minusta tuntuu, että tuskin on syytä ryhtyä julkaisemaan itsenäisesti: ensinnäkin on toivottavaa ottaa vakinaiset yhteydet Vodovozovaan, joka tulee olemaan tarpeen kustantajana. Toiseksi summakin (joka tarvitaan julkaisemiseen) on hyvin suuri, ja julkaiseminen on hyvin työlästä, monimutkaista ja vaikeaa. Kun ryhtyy siihen itse ensi kertaa, se tietää kiertämättä erilaisia virheitä, mutta haluaisin niin kovasti, että tämä julkaisu olisi ulkoasultaan moitteeton, vaikka se vaatisikin vielä muutamia satoja ruplia. Kolmanneksi ajankaan puolesta ero ei taitaisi olla suuri: kirjeeni tulee sinne pyhiksi, Vodovozova saapuu helmikuussa, ja häneen voidaan ottaa yhteys ehkä kirjeellisestikin. Ja kuinka paljon pitäisi vielä hukata aikaa (jos julkaistaan itsenäisesti) matkoihin, etsiskelyihin j.n.e. Ja julkaisemisen valvominen toisesta kaupungista käsin on tavattoman vaikeaa. Eiköhän siksi ole parempi kirjoittaa Vodovozovalle? Kysyä häneltä, milloin voidaan aloittaa julkaiseminen, kuinka paljon se ottaa aikaa, voidaanko kirja julkaista viimeistään huhtikuun lopussa j.n.e. Asiaa ajateltuani olen ehtoihin nähden sitä mieltä, että parempi on ottaa puhdas tulo kuin arkittainen kirjoituspalkkio. Laskin, että ensimmäisessä tapauksessa saisin noin $\frac{1}{3}$ kokonaissummasta, ehkä enemmänkin; mutta toisessa tapauksessa pitäisi sellaisen tulon saamiseksi määrätä minimum 75 rpl arkilta, mikä olisi kustantajan kannalta luultavasti vaikeaa ja riskeerattua.

Olen saanut valmiiksi neljä lukua, ja tänään päättyy niiden puhtaaksikirjoittaminenkin, joten näinä päivinä lähetän teille vielä III ja IV luvun. Uskon, että helmikuussa saatte koko kirjan. Niin, jos luette käsikirjoitusta, pyydän lähettämään minulle huomautuksenne. Olen numeroinut alkuperäisen käsikirjoituksen sivut puhtaaksi kirjoitetun mukaiseksi, joten voin lähettää korjauksia. Ja vielä pyyntö „Tutkielmien” suhteen: lähettäkää minulle lehdistön lausuntoja, joita te tai tuttavat satutte näkemään, sillä seuraan täällä päivälehdistöä riittävästi.

Jos petiitti ja taulukot tulevat kalliimmaksi, niin kustantajalle tulee markkinoissa erittäin paljon kuluja, sillä taulukkoja on paljon ja on myös diagrammeja. Mikäli nyt

voin päätellä, kirjan yleinen koko tulee olemaan pienempi kuin oletin, mutta kuitenkin noin 450 painosivua lukien 2,4 tuhatta kirjainta sivulle. Sellaisia sivuja kuin on Vodovozovan julkaisuissa (painos hyvin väljää, vain 2 tuhatta kirjainta sivulla) tarvitaan vähintään 550, juuri siksi on toivottavaa, että latomus olisi tiheämpää. Hyvin toivottavaa olisi, että kaikki taulukot painettaisiin petiitillä, muuten ne ottavat paljon tilaa, menettävät havainnollisuuttaan ja lukijan on niitä vaikeampi katsella. Erikoisen epämukavia ovat ne koko sivun taulukot, jotka painetaan kyljelleen (siis pitää kääntää kirja, jotta voi lukea ne). Kaikki sellainen on lukijalle hyvin tärkeää. Se kirjasinlaji olisi hyvä, jolla on painettu Vodovozovan julkaiseman „Maanomistus ja maatalous” kirjan *liitteiden* taulukot; sellaisella kirjasinlajilla pitäisikin latoa kaikki II luvussa sekä muissa luvuissa olevat taulukot (II luvussa on taulukoita eniten; muissa verrattomasti vähemmän, mutta on kuitenkin). Kaikesta tästä pitää sopia kustantajan kanssa sekä myös korjausvedosarkkien minulle lähettämisestä (kuten jo kirjoitin). Julkaisemisen jouduttamiseksi teos voitaisiin painaa kahdessa kirjapainossa, erikseen 1. osa (ensimmäiset 4 lukua) ja 2. osa numeroiden sivut erikseen. Niin, Markin ehdotuksesta, että muutettaisiin nimi ja tehtäisiin 2-nidoksinen. Mielestäni se ei taida olla sopivaa. Vaatimattomampi ja jykevämpi nimi on sensuuria silmälläpitäen sopivampi; nimen muuttaminen vaatisi minua tekemään tekstiin paljon pieniä, mutta juuri siksi rasittavia korjauksia. Ei ole syytä jakaa kahteen nidokseen: jos otetaan lähtökohdaksi „Tutkielmien” koko ja kirjasinlaji, niin kummastakin nidoksesta tulisi tätä kirjaa *pienempi* (eikä voida myydäkään nidoksittain, sillä esitys on yhtenäistä, eri lukuihin viittaukset yhteisiä j.n.e.). Mitä hintaan tulee, en ole ajatellutkaan yli 3 ruplan ja korkeamman hinnan katsoisin epäsuotavaksi (mutta pienemmän epäedulliseksi). Painos taas pitäisi olla mahdollisimman suuri *: harmillista, että „Tutkielmat” julkaistiin pienenä painoksena. Mitä tulee markkinoiden sensuuriesteisiin, niin niitä en odota, ellei koita sellainen aika, jolloin meikäläisiä kohdellaan ja vainotaan erikoisen ankarasti. Ja kun kerran tutkielmat menevät kaupaksi hyvin, niin markkinat menevät varmasti

* Olen Markin kanssa täysin samaa mieltä siitä, että se „pitää” olla *vähintään* 2.400 kpl. Mitä vain kustantaja sanoo!

paljon paremmin. Kustantaja pitäisi saada vakuuttumaan siitä. Vielä tekijänkappaleiden lukumäärästä (toivottavasti olet lähettänyt Manjashalle lisää 3 kappaletta tutkielmia?). Ajattelen, että niitä pitää ottaa 50, sillä tällä kertaa pitää lähettää useammille henkilöille ja toisinaan vaihtaa zemstvotilastojulkaisuihin.

Enköhän ole jaaritellut riittävästi ja luultavasti toistanut paljon samaa, mitä olen sanonut aikaisemmissa, yhtä pitkissä asioita koskevissa kirjeissä! Teitä tietysti kyllästyttää lukea noita toistoja. Saman tapaista on sepustuksisani: markkinoiden ensimmäistä käsikirjoitusta töhrin ja supistin hyvin armottomasti.

Puristan kättänne. V. U.

Terveisiä kaikilta meiltä.

*Lähetetty Shushenskojen kylästä
Podolskiin*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 5. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan